

Sygn. akt IV CZ 19/07

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku B. Ś.

przy uczestnictwie A. S. i in.,

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 maja 2007 r.,

zażalenia uczestnika postępowania A. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 12 marca 2007 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną (określoną jako kasacja) uczestnika A. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 22 listopada 2006 r., którym

1) odrzucono apelację wnioskodawczyni B. Ś. oraz apelacje uczestników [...];

2) na skutek apelacji M. R. zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego w zakresie w nim wskazanym.

Odrzucając skargę Sąd Okręgowy wskazał, że w części zaskarżającej odrzucenie apelacji w sprawie o zniesienie współwłasności, zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., jest ona niedopuszczalna. Zażalenie uczestnika na postanowienie o odrzuceniu jego apelacji zostało odrzucone przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 8 lutego 2007 r. jako niedopuszczalne. W części zaskarżającej postanowienie Sądu Okręgowego w pozostałym zakresie stwierdził natomiast, iż skarga kasacyjna nie spełnia wymogów przytoczenia podstaw oraz uzasadnienia wniosku o jej rozpoznanie.

W zażaleniu, uczestnik odnosząc się do odrzucenia jego skargi w części dotyczącej orzeczenia o odrzuceniu apelacji nawiązał do zarzutów podnoszonych w jego odrzuconym zażaleniu, a nadto wskazał, że Sąd Najwyższy powinien rozpoznać jego skargę kasacyjną, w tej części na podstawie art. 380 k.p.c. Polemizował nadto ze stwierdzeniem Sądu Okręgowego, że jego skarga nie spełnia istotnych, konstrukcyjnych wymogów.

Wnosił o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu dla nadania dalszego biegu skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Art. 380 k.p.c. nie stwarza dodatkowej podstawy do wniesienia skargi kasacyjnej w przypadkach, gdy ustawa (tutaj art. 519¹ § 1 k.p.c.). takiej skargi nie dopuszcza. Środek procesowy przewidziany tym przepisem jest środkiem szczególnym i nie ma charakteru odwoławczego. Możliwość rozpoznania przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. postanowienia

sądu drugiej instancji, które nie podlegało zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miało wpływ na wynik rozstrzygnięcia związane jest z rozpoznaniem skutecznie wniesionej, a więc dopuszczalnej skargi kasacyjnej.

Wymaganie z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. obejmuje nie tylko przytoczenie podstaw skargi kasacyjnej lecz również ich uzasadnienie tj., wskazanie na czym, zdaniem skarżącego, polega naruszenie prawa materialnego lub istotnych przepisów postępowania. Samo wskazanie w skardze naruszonych przepisów prawa, bez równoczesnego określenia co i z jakiej przyczyny skarżący uważa za jego naruszenie nie wypełnia tego wymagania.

Na tym tle stanowisko zaskarżonego postanowienia odnośnie do odrzucenia skargi uczestnika w dalszym zakresie przedstawia się jako słuszne. Skarga nie spełnia wymogu przytoczenia uzasadnienia podstaw w postaci wyżej opisanej, koniecznej dla umożliwienia Sądowi Najwyższemu kontroli kasacyjnej, bez czynienia poszukiwań w jej treści oraz treści innych dokumentów oraz dokonywania samodzielnej konkretyzacji zarzutów do czego nie jest uprawniony. Trafnie wskazuje także Sąd Okręgowy, że wniesiona skarga nie spełnia wymogu przedstawienia i uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Nie stanowi wykonania obowiązku wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. przytoczona dla jego wypełnienia polemika skarżącego z motywami postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 listopada 2006 r. odrzucającego apelację uczestnika.

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).